

slaaede Lønforhøjelse. De have i Forvejen en udmærket god Pension; de have faaet en Stilling i Hærens Forstærkning, som giver dem en ikke ganske ringe Indtægt, og nu lave vi en Lønningslov, hvorefter de rykke op paa betydeligt højere Lønninger paa Kontoret, end de havde tidligere. Hertil kommer der et andet Spørgsmaal, der vil trænge sig frem, naar disse Folk engang skulle forsvinde fra disse Kontorer. Det er Pensionsspørgsmaalet. Hvis de skulle have Pension, synes jeg rigtignok, at Historien bliver endnu meget værre. Jeg kan forstaa, om de, der ere derinde, faa Lov til at gaa derinde, saa længe de kunne holde det ud, for de Honorarer, de have nu, og naar de ikke kunne det, saa maa de nøjes med deres Pensioner som Officerer i Hæren, eller hvad der paa anden Maade fra Hærens Side kan falde af til dem. Men at give dem Pension fra Statens Side en Gang til, synes jeg dog, var at sætte Galskaben i System. For saa vidt det skulde være Tilfældet, vil i alt Fald jeg, og jeg tror, jeg kan gøre det paa min Gruppens Vegne, forbeholde os at stille Ændringsforslag, hvorefter disse Mennesker ikke faa Lønforhøjelse. Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vil have et Øje med disse Forhold og søge forhindret, at man efterhaanden anbringer flere Officerer derinde, end man allerede har, og i Stedet for erstatter dem, efterhaanden som de gaa deres Vej, med Landinspektører, der have Kendskab til det Arbejde, de skulde have med at gøre. Jeg tror, det er fuldt svarligt at se at komme bort fra den uheldige Vej, som man synes at være inde paa. Jeg tror ikke, at man, naar denne Lønningslov i øvrigt er vedtagen, vil kunne komme med den Indvending, som jeg godt ved, man er kommen med, at det har været vanskeligt at faa Landinspektører ind i Matrikelkontoret under de nugældende Lønningsforhold. Denne Indvending, tror jeg, ikke vil komme til at møde os, i hvert Fald ikke med Rette, for saa vidt man søger at faa Landinspektører, naar den ny Lønningslov er traadt i Kraft, Men den Omstændighed, at man har Folk i Matrikelkontoret, som ikke ere deres Pladser voksne, i hvert Fald ikke de første Aar fuldt, og den Omstændighed, at man kan vente, for saa vidt man vedbliver at ansætte afskedigede Officerer, at der stadig er nogle, som ikke ere deres Pladser fuldt voksne, gaar ud over de der ansatte kyndige Folk. Og jeg ved, dette har været Aarsag til, at Landinspektører have søgt

bort derfra. De faa jo nemlig betydelig mere Arbejde, end de ellers vilde faa, hvis alle de ansatte Revisorer vare kyndige Folk — betydelig mere Arbejde, ganske naturligt, fordi det Arbejde, der kommer til Kontoret, skal udføres, skal være færdigt, og derfor maa naturligvis de kyndige Folk udføre en Del af det Arbejde, der ellers skulde paahvile de der ansatte Officerer. Men jeg kan heller ikke frigøre mig for den Tanke, at dette Forhold i nogen Grad maa gaa ud over Publikum. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at dette Forhold, selv om man lægger Arbejdet over paa Landinspektørerne, ikke skulde bevirke, at Ekspeditionen sinkes noget.

Dette Forhold paa Matrikelkontoret, synes jeg egentlig, er noget af det værste, jeg har stødt paa under Behandlingen af denne Lov, og det forekommer mig, at der burde man saa hurtig som muligt, helst straks, søge at faa ændrede Forhold indførte. Men alt i alt forekommer det mig, at de ærede Ministre bør skride ind og søge ordnede Forhold tilvejebragte derinde, saa meget mere som Lønningerne efter det foreliggende Forslag maa siges at være anstændige. De her foreslaaede Lønninger ere gennemgaaende større end de Lønninger, der bydes i tilsvarende Stillinger i andre Etater, maaske naar jeg lige undtager Assistenterne, der jo faa noget mindre Løn efter denne Lov, end der bydes i Jernbane- og Postetaten, ganske vist! Men jeg maa dog der i Modsetning til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) hævde, at Stillingen som Assistent i Ministerierne giver sin Mand Anledning til i tidligere Alder, end Tilfældet er ved Jernbane- og Postvæsenet, at komme ind i andre og langt bedre lønnede Stillinger. Og derfor kan man nok sige, at denne Lønningslov i det store og hele er betydelig bedre, end den er for lignende Stillinger i andre Etater. Jeg vil altsaa haabe, at de ærede Ministre ville søge, at de ansatte komme til at udføre et Arbejde, der svarer til den Løn, de faa, og at de ærede Ministre efterhaanden ville søge de ansattes Antal indskrænket, thi jeg tvivler ikke om, at det kan indskrænkes betydeligt. Naar jeg ser paa Listen over Antallet af dem, der have endogsaa adskillige offentlige Bestillinger ud over den, de egentlig skulde varetage, og som have betydelige Honorarer eller Lønninger derfor; naar jeg endvidere ved, at adskillige andre deroppe af dem, der ikke have offentlige Stillinger, have private Bestillinger, der give dem en